

ПРИМОРСКИ НАПЈЕВИ

Возила се шајка, мала барка,
Пуна шајка младих девојака.
Шајка им је од сувога злата,
Јадра су им сребром посребрена,
А капитан Аница девојка.

Збогом, нехарна душо,
Треба нам се делити!
Шта ћу ја јадан чинити
Далеко од тебе?
Преко пространа поља,
Преко дубока мора,
Преко високих гора,
Жалостан зваћу те!

Попухнул је тихи ветар,
Тихи ветар из Леванта.

Ај, зелена, зелена,
Трајна, нина, нена,
Зелена млада дубрава.

Ој, Јелена, водо ти ледена,
Трајна, нинена,
И уз воду ружица румена.

Зибала Јане Павла детића,
Зибала га је целих девет љет,
Десето љето мито питала.

Врбниче над морем, висока планино,
Трајна, нина, нинена,
У теби се гоје по избор дјевојке!

Мајка Мару преко мора звала:
„Јеси л', Маре, те рубе опрала?"
„Нисам, мајко, тек што сам почела."
„Шта си, Маре, летњи дан делала?"
„При мору сам ружице тргала,
Пуна недра и оба рукава."